

การมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น

The Participation in To Be Number One Project Management of the Steering Committee Khon Kaen Thailand

กิตติมา ก้านจักร (Kittima Kanjak)^{1*} ดร.ประจักษ์ บัวผัน (Dr.Prachak Bouphan)**

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น ทำการศึกษาในคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 166 คน และการสนทนากลุ่ม จำนวน 14 คน ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.94 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 3 มกราคม 2556 – 20 มกราคม 2556 วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ การสนับสนุนจากองค์การด้านการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยจุดจูงใจด้านการยอมรับนับถือ ปัจจัยด้านจรรยาบรรณและการบริหาร และ ปัจจัยจุดจูงใจด้านลักษณะของงาน โดยร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 54.3 ปัญหาหลักที่พบ คือ การสนับสนุนจากองค์การด้านงบประมาณ ร้อยละ 48

ABSTRACT

This study was based on cross-sectional descriptive study. The objective was to study the participation and factors affecting the participation in project management of TO BE NUMBER ONE steering committee in Khon Kaen province. The population of study was project management of TO BE NUMBER ONE steering committee in Khon Kaen province. The questionnaire was collected quantitative data by 166 sample. The data were also collected

¹Corresponding author: kittima_1234@hotmail.com

* นักศึกษา หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาบริหารสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

by focus group of 14 subjects. Which was verified by three experts. Its validity was tested 0.94. The data collection was carried out from 3-20 January, 2013. The collected data were analyzed by a computer package program and disseminated by statistic value, percentage, means, standard deviation, Minimum, Maximum, Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression analysis.

The results showed that the level of the participation in project management of TO BE NUMBER ONE steering committee in Khon Kaen province were at 'high level'. The factors affecting performance of the participation in project management of TO BE NUMBER ONE steering committee in Khon Kaen province were technology supportive, recognition motivation factors, policy and administration hygiene factor and work characteristic motivation factors at the percentage of 54.3. The main problem from the study was the money support at the percentage of 48 %

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น

Key Words : The participation in project management of TO BE NUMBER ONE, Steering committee in Khon Kaen province

บทนำ

โครงการ TO BE NUMBER ONE มีจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นรณรงค์ในกลุ่มวัยรุ่นและเยาวชนเป็นหลัก ด้วย กลวิธีปลูกจิตสำนึกและสร้างกระแสการต่อต้านยาเสพติด การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตให้แก่เยาวชนในชุมชน ให้การบำบัดรักษาผู้ติดสารเสพติด ภายใต้โครงการ “ใครติดยาหักมือขึ้น” เพื่อคืนคนดีสู่สังคม และป้องกันการกลับมาเสพติด ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสมาชิก และชมรม TO BE NUMBER ONE ในการร่วมกันรณรงค์และจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อให้เกิดค่านิยมของการ “เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด” โดยทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงพระกรุณาฯ ิคุณรับเป็นองค์ประธานโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ดังนั้น โครงการ TO BE NUMBER ONE จึงเริ่มดำเนินงานมาตั้งแต่ปี 2545 โดย มีกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เป็นเลขานุการโครงการฯ [1]

ปี 2546 รัฐบาลได้ประกาศสงครามขั้นเด็ดขาดกับยาเสพติด (กุมภาพันธ์-ธันวาคม 2546) ได้ดำเนินยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด แยกสลายทำลายโครงสร้างปัญหา ด้วยการดึงกลุ่มผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด และกลุ่มผู้ค้ารายย่อย มาฟื้นฟูพัฒนาให้กลับมาเป็นพลังแผ่นดิน ควบคู่กับการกดดันและปราบปรามขั้นเด็ดขาดกับผู้ผลิต ผู้ค้า ฟันฟุ ดูแล พัฒนา และสร้างความเข้มแข็งของพลังแผ่นดิน และชุมชน ให้เข้ามาเฝ้าระวังดูแลปัญหา และนำไปสู่ความยั่งยืน โดย กลุ่มพลังแผ่นดินในการเฝ้าระวัง ดูแล ป้องกัน และแก้ไขปัญหายา มีผู้ประสานพลังแผ่นดินทุกหมู่บ้าน/ชุมชน และสมาชิก TO BE NUMBER ONE ในชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ ทั่วประเทศ ทำให้สถานการณ์ปัญหายาเสพติดลดความรุนแรงลง

อย่างไรก็ตามปัจจุบันสถานการณ์ยาเสพติด หวนกลับมาเป็นปัญหาสำคัญ และมีแนวโน้มที่จะขยายตัวมีความรุนแรงมากขึ้น จากผลการสำรวจความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในเดือน ธันวาคม 2547 อยู่ที่

ร้อยละ 1.8 ความรุนแรงได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงผลการสำรวจครั้งล่าสุดในเดือน กรกฎาคม 2554 ความรุนแรงของปัญหาอยู่ที่ร้อยละ 23.4 [2] และเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว คณะรัฐมนตรี จึงได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ว่าด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งระดับชุมชน ระดับภาคและระดับประเทศ [3] ด้วยแนวคิด ดังกล่าวรัฐบาลจึงได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด โดยกำหนดให้เป็น “วาระแห่งชาติ” ยึดหลัก ผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาที่เสมอภาค เพื่อให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม พร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ การป้องกันกลุ่มเสี่ยง และประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ภายใต้การบริหารจัดการที่ดี ทั้งในด้านการบริหารจัดการเชิงนโยบาย การแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการจัดการทรัพยากร การบริหารที่ตอบสนองต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์กรภาคประชาชน ภาคเอกชน และชุมชน ตลอดจนการพัฒนากระบวนการและระบบงานที่เกี่ยวข้อง การจัดทำระบบข้อมูลเฝ้าระวังยาเสพติด รวมถึงการทำวิจัยพัฒนาและติดตามประเมินผล [4]

การดำเนินงานรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแนวทางโครงการ TO BE NUMBER ONE จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้การดำเนินงานจะประสบความสำเร็จได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากองค์กร ซึ่งการมีส่วนร่วมของบุคคลหรือองค์กรประกอบด้วย 5

ขั้นตอนที่สำคัญ ได้แก่ การค้นหาปัญหาและสาเหตุ การตัดสินใจ การดำเนินการ การประเมินผล และการรับผลประโยชน์ [5] รวมถึงการมีส่วนร่วมรับผิดชอบ [6] ดังนั้น การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานและบริหารจัดการที่ดีของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จากทุกภาคส่วนอย่างเข้มแข็งจริงจึงจะส่งผลให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามยุทธศาสตร์หลัก 3 ด้าน ได้แก่ 1) การรณรงค์ปลูกจิตสำนึกและสร้างกระแสนิยมที่เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด 2) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตให้แก่เยาวชน 3) การสร้างและพัฒนาเครือข่ายเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง เซอร์เมอร์ฮอร์น [7] ได้อธิบายไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล ได้แก่ การสนับสนุนองค์กร (Organizational Support) และทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ชเบิร์ก [8] ได้สรุปถึงความต้องการของคนในองค์การหรือการจูงใจจากการทำงานว่า ความพอใจและความไม่พอใจในงานที่ทำมาจากปัจจัย 2 อย่าง คือปัจจัยจูงใจ (Motivative factors) ประกอบด้วยความสำเร็จในการทำงาน การยอมรับนับถือ ลักษณะงาน ความรับผิดชอบ โอกาสก้าวหน้าในตำแหน่ง กับปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factor) ประกอบด้วยเงินเดือน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การปกครองบังคับบัญชา นโยบายและการบริหาร สภาพการปฏิบัติงาน สภาพภาพของวิชาชีพ ความมั่นคงในการปฏิบัติงาน ชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัว นอกจากนี้ ประจักษ์ ได้กล่าวว่า ปัจจัยการบริหารที่มีความสำคัญต่อการบริหารงาน ได้แก่ กำลังคน (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือเครื่องจักร (Material) และกระบวนการบริหาร (Management) ขวัญกำลังใจในการทำงาน (Moral) และเวลาในการปฏิบัติงาน (Time) เรียกย่อๆ ว่า 5 M,s + 1T[9] และปัจจัยด้านการใช้เทคโนโลยี [10]

จากสถานการณ์แพร่ระบาดของยาเสพติดในทุกพื้นที่ของประเทศไทย ทำให้จังหวัดขอนแก่น

ซึ่งเป็นเส้นทางผ่านของหลายจังหวัด มีโอกาสที่จะแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มสูงขึ้น หากไม่ได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างถูกต้องจริงจังและต่อเนื่อง ดังนั้นการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนภายใต้การบริหารจัดการที่ดีจึงมีความสำคัญในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นให้ลดลง ซึ่งจังหวัดขอนแก่นได้นำแนวทางของโครงการ TO BE NUMBER ONE มาดำเนินงานขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน จากสภาพปัญหาและความเป็นมาดังกล่าว จึงได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการฯ จังหวัดขอนแก่น เพื่อจะได้นำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการวางแผน พัฒนา สนับสนุน และส่งเสริม การบริหารงานโครงการฯ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น
2. ความสัมพันธ์ของแรงจูงใจ การสนับสนุนจากองค์กร และการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น
3. ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น
4. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยศึกษาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการสำรวจแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional Study)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น จำนวน 198 คน [11]

การคำนวณขนาดตัวอย่าง ใช้สูตรคำนวณขนาดตัวอย่างเพื่อประมาณค่าเฉลี่ยของประชากร [12] คำนวณได้จากสูตรดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{NZ_{\alpha/2}^2 \sigma^2}{e^2(N-1) + Z_{\alpha/2}^2 \sigma^2}$$

เมื่อ

n = จำนวนขนาดตัวอย่าง

N = ประชากรที่ศึกษา คือ คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น จำนวน 198 คน

$Z_{\alpha/2}$ = ค่ามาตรฐานใต้โค้งปกติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($Z_{\alpha/2}$ หรือ $Z_{0.025} = 1.96$)

e = ค่าความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ยอมให้เกิดขึ้น ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้ความคลาดเคลื่อนของค่าเฉลี่ยที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างแตกต่างจากค่าเฉลี่ยของประชากร เท่ากับ 0.05

σ = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้จากการทดลองใช้เครื่องมือ มีค่าเท่ากับ 0.81

คำนวณกลุ่มตัวอย่างด้วยการแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$n = \frac{198 \times (1.96)^2 \times 0.81^2}{(0.05)^2 \times (198-1) + (1.96)^2 \times (0.81)^2}$$

$$n = 166.16 \cong 166 \text{ คน}$$

เพราะฉะนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ขนาดตัวอย่าง 166 คน

การสุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเชิงปริมาณ ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 166 คน กลุ่ม

ที่ศึกษาเชิงคุณภาพ ใช้การสนทนากลุ่ม โดยเลือกผู้ที่สามารถให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ได้ดีที่สุด (Key informants person) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น 7 ฝ่ายๆละ 2 คน รวม 14 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม ตัวอย่างใช้แบบสอบถาม จำนวน 166 คน และการสนทนากลุ่ม จำนวน 14 คน ดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 3 มกราคม 2556 ถึง วันที่ 20 มกราคม 2556

วิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

การแปลผล

1. ระดับแรงจูงใจ ระดับการสนับสนุนจากองค์กร ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น แปลผลโดยนำมาจัดระดับ 5 ระดับ [13] คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนมาเป็นตัวกำหนด ดังนี้

ความหมาย	ช่วงคะแนนเฉลี่ย
มากที่สุด	หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00
มาก	หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49
ปานกลาง	หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49
น้อย	หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49
น้อยที่สุด	หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50

2. ระดับความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) แบ่งตามเกณฑ์ของ อิลลิฟสัน [14] มีค่าตั้งแต่ -1 ถึง +1 โดยแบ่งระดับดังนี้

มีความสัมพันธ์สูงมาก (Perfect Relationship)
หมายถึง $r = \pm 1$

มีความสัมพันธ์สูง (Strong Relationship)
หมายถึง $r = \pm 0.71$ ถึง ± 0.99

มีความสัมพันธ์ปานกลาง (Moderate Relationship) หมายถึง $r = \pm 0.31$ ถึง ± 0.70

มีความสัมพันธ์ต่ำ (Weak Relationship)
หมายถึง $r = \pm 0.01$ ถึง ± 0.30

ไม่มีความสัมพันธ์ (No Relationship)
หมายถึง $r = 0$

ผลการวิจัย

1. คุณลักษณะส่วนบุคคลของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น

จากการศึกษาคุณลักษณะส่วนบุคคลของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น ในด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 60.2 อายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 33.7 อายุเฉลี่ย 40.43 ปี (S.D.=10.5 ปี) อายุต่ำสุด 17 ปี อายุสูงสุด 60 ปี การศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 50.6 ตำแหน่งส่วนใหญ่เป็นฝ่ายการดำเนินงานในสถานประกอบการ ร้อยละ 27.1 รายได้ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 28.9 รายได้เฉลี่ย 27,976.51 บาท/เดือน (S.D. = 16,393.92 บาท/เดือน) รายได้ต่ำสุด 6,000 บาท รายได้สูงสุด 100,000 บาท ระยะเวลาในการปฏิบัติงานคณะกรรมการดำเนินงาน

โครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 74.7 เฉลี่ย 3.84 ปี (S.D. = 2.95 ปี) ระยะเวลาต่ำสุด 1 ปี ระยะเวลาสูงสุด 11 ปี

2. ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น

เมื่อพิจารณาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.55 (S.D. = 0.74) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการโดยการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D. = 0.73) รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.71 (S.D. = 0.83) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.25 (S.D. = 0.96) รายละเอียดดังตารางที่ 1

3. แรงจูงใจต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น

เมื่อพิจารณาระดับแรงจูงใจของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D. = 0.50) ซึ่งมีแรงจูงใจด้านปัจจัยจูงใจและแรงจูงใจด้านปัจจัยค้ำจุนอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = 0.53) และ 3.87 (S.D. = 0.55) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านความสำเร็จในการทำงาน โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.21 (S.D. = 0.60) และด้านลักษณะของงาน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.21 (S.D. = 0.57) รองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D. = 0.59) และด้าน

นโยบายและการบริหาร มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D. = 0.64) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัว โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.80 (S.D. = 0.78) รายละเอียดดังตารางที่ 2

4. การสนับสนุนจากองค์การต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น

เมื่อพิจารณาระดับการสนับสนุนจากองค์การของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีการสนับสนุนจากองค์การอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.60 (S.D. = 0.71) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การสนับสนุนจากองค์การที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยี โดยมีการสนับสนุนจากองค์การอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.69 (S.D. = 0.70) รองลงมาคือ ด้านการใช้เวลาในการปฏิบัติงาน มีการสนับสนุนจากองค์การอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.63 (S.D. = 0.79) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านวัสดุอุปกรณ์ โดยมีการสนับสนุนจากองค์การ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.47 (S.D. = 0.82) รายละเอียดดังตารางที่ 3

5. ความสัมพันธ์ของ แรงจูงใจ และการสนับสนุนจากองค์การกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า แรงจูงใจ และการสนับสนุนจากองค์การที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีรายละเอียดดังนี้

5.1 แรงจูงใจ พบว่า ภาพรวมของแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงาน

โครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.653$, $p\text{-value} < 0.001$)

5.1.1 ปัจจัยจิตใจในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.630$, $p\text{-value} < 0.001$) เมื่อพิจารณาปัจจัยจิตใจเป็นรายด้านพบว่าทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ($r = 0.459$, $p\text{-value} < 0.001$) ด้านการยอมรับนับถือ ($r = 0.586$, $p\text{-value} < 0.001$) ด้านลักษณะของงาน ($r = 0.519$, $p\text{-value} < 0.001$) และด้านความรับผิดชอบ ($r = 0.502$, $p\text{-value} < 0.001$)

5.1.2 ปัจจัยค้ำจุนในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.575$, $p\text{-value} < 0.001$) เมื่อพิจารณาปัจจัยค้ำจุน เป็นรายด้านพบว่าทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ($r = 0.562$, $p\text{-value} < 0.001$) ด้านนโยบายและการบริหาร ($r = 0.564$, $p\text{-value} < 0.001$) และด้านชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัว ($r = 0.338$, $p\text{-value} < 0.001$)

5.2 การสนับสนุนจากองค์การ พบว่าภาพรวมของการสนับสนุนจากองค์การ มีความ

สัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.551$, $p\text{-value} < 0.001$) เมื่อพิจารณาการสนับสนุนจากองค์การเป็นรายด้านพบว่า พบว่าทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านบุคลากร ($r = 0.454$, $p\text{-value} < 0.001$) ด้านงบประมาณ ($r = 0.397$, $p\text{-value} < 0.001$) ด้านวัสดุอุปกรณ์ ($r = 0.509$, $p\text{-value} = < 0.001$) ด้านการใช้เทคโนโลยี ($r = 0.596$, $p\text{-value} < 0.001$) ด้านการใช้เวลาในการปฏิบัติงาน ($r = 0.479$, $p\text{-value} < 0.001$) รายละเอียดดังตารางที่ 5

6. ปัจจัยพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า แรงจูงใจและการสนับสนุนจากองค์การที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น และถูกเลือกเข้าสมการที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับดังนี้ การสนับสนุนจากองค์การ ด้านการใช้เทคโนโลยี ($p\text{-value} = < 0.001$) ปัจจัยจิตใจ ด้านการยอมรับนับถือ ($p\text{-value} = 0.002$) ปัจจัยค้ำจุน ด้านนโยบายและการบริหาร ($p\text{-value} = < 0.003$) และปัจจัยจิตใจ ด้านลักษณะของงาน ($p\text{-value} = 0.013$) รายละเอียดดังตารางที่ 5

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรสามารถร่วมกันพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการบริหาร

งานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น ได้ร้อยละ 54.3 ได้สมการในการพยากรณ์ผลการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น ดังนี้

$$Y = -0.550 + (0.367) (\text{การสนับสนุนจากองค์การด้านการใช้เทคโนโลยี}) + (0.234) (\text{ปัจจัยจุดใจด้านการยอมรับนับถือ}) + (0.236) (\text{ปัจจัยค้ำจุนด้านนโยบายและการบริหาร}) + (0.223) (\text{ปัจจัยจุดใจด้านลักษณะของงาน})$$

สรุปและการอภิปรายผล

แรงจูงใจ และการสนับสนุนจากองค์การที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของ คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น คือ การสนับสนุนจากองค์การ ด้านการใช้เทคโนโลยี ($p\text{-value} = < 0.001$) ปัจจัยจุดใจด้านการยอมรับนับถือ ($p\text{-value} = 0.002$) ปัจจัยค้ำจุนด้านนโยบายและการบริหาร ($p\text{-value} = < 0.003$) และ ปัจจัยจุดใจด้านลักษณะของงาน ($p\text{-value} = 0.013$) ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรสามารถร่วมกันพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของ คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น ได้ร้อยละ 39.7 สอดคล้องกับการศึกษาของ [15] พบว่า การได้รับข้อมูลข่าวสาร เรื่องการจัดการมูลฝอย ($p\text{-value} < 0.001$) และการสนับสนุนทรัพยากรของเทศบาล ($p\text{-value} < 0.001$) โดย สามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลอิสาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ร้อยละ 57.10 เช่นเดียวกับการศึกษาของ [16] พบว่า ปัจจัยจุดใจด้านลักษณะงาน สามารถพยากรณ์การบริหารงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดนครราชสีมา ได้ร้อยละ 47.8 เช่นเดียวกับการศึกษาของ [17] พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการ ($p\text{-value} < 0.001$) สามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในชุมชนแห่งหนึ่ง จังหวัดอุดรธานี ได้ร้อยละ 48.3 และเช่นเดียวกับการศึกษาของ [5] ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ($p\text{-value} < 0.001$) สามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ได้ร้อยละ 35.6

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรสนับสนุนอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรสามารถใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการการบริหารงานอย่างเพียงพอ เช่น ใช้ในการค้นหาความรู้ใหม่ๆ ทางอินเทอร์เน็ต การเก็บรวบรวมข้อมูลทางสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล ประเมินผล นำเสนอผลงานทางวิชาการ การใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร
2. ควรสนับสนุนให้คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ได้สัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE เพื่อเพิ่มศักยภาพให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจให้กับคณะกรรมการทุกฝ่ายทุกระดับ ควรให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมมากขึ้นในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาของพื้นที่ มีนโยบายและขอบข่ายในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และให้โอกาสในการมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน
4. ควรสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับของหน่วยงานแต่ละภาคส่วนมีความเข้าใจในการบริหาร

งานที่ถูกต้องและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานร่วมกันมากขึ้น เช่น การประสานงาน การเป็นวิทยากร พี่เลี้ยง ฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมให้เกิดทักษะและความสามารถที่หลากหลาย

5. ควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้รวดเร็วขึ้นและเพียงพอ สอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงานวางไว้ และมีแนวทางการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้เป็นคำตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสมและเพียงพอ และเพิ่มโอกาสให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้ในเก็บรวบรวมข้อมูลทางสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล ประเมินผล นำเสนอผลงานทางวิชาการ และการสื่อสาร

2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าแนวทางการพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

1. Department of Mental Health, Ministry of Public Health. The campaign to prevent and solve drug problems. TO BE NUMBER ONE in the year 2009. Bangkok: Printing of agricultural cooperatives of Thailand limited; 2009. Thai.
2. Center to overcome the power of the drug, Office of the National Anti-Drug. The performance by the dynamic strategy to overcome drug addiction in the year 2012. Bangkok: Office of the National Anti-Drug; 2012. Thai.
3. Office of National Economic and Social Development Board, Prime Minister. National economic and social development plan number 11 in the year 2012-2016. Bangkok: Sahamit Printing; 2011. Thai.
4. Network development and academic drug Northeast, Khon Kaen University. Academic symposium drug epidemic in Thailand. Khon Kaen: Khon Kaen Printing; 2009. Thai
5. Phakdeekul W. Factors effecting the participation in drug prevention and problem solving of subdistrict administration organization committee in Khon Kaen province [Thesis]. Khon Kaen: Khon Kaen University; 2006. Thai.
6. Davis K, Newstrom W. Human behavior at work. 8th ed. New York: McGraw-Hill; 1989.
7. Schermerhorn JR. Introduction to management. New York: John Wiley & Sons; 2010.
8. Herzberg F. et al. The motivation to work. U.S.A.: Transection Publishers; 2010.
9. Bouphan P. Principle of public health administration. 2nd ed. Khon Kaen: Department of Public Health Administration, Faculty of Public Health, Khon Kaen University; 2010. Thai.
10. Mahasup T. Knowledge of administrative agencies, Department of Health, Ministry of Public Health. Bangkok: Thammasat University; 2008. Thai.
11. Office of Public Health, Khon Kaen. Summary of the project TO BE NUMBER ONE Khon Kaen province. Khon Kaen: TO BE NUMBER ONE office in Khon Kaen; 2006. Thai.

12. Jirawatkun A. Statistics for health science research. 2nd ed. Bangkok: Wittayapat Company; 2010. Thai.
13. Best JW, Kahn JV. Research in education. 9th ed. U.S.A.: Pearson Education; 2003.
14. Elifson KW. Fundamental of social statistics. International ed. Singapore: McGraw-Hill; 1990.
15. Thiangtrong P, Bouphan P. The cooperation of the population of Isan in solid waste management: an investigation undertaken at the Isan sub-district municipality of Muang District, Buriram province. KKU Res J. 2011; 16(5): 575-586. Thai.
16. Puphapun W, Bouphan P. Administrative performance of the chief at primary care units, Nakhonratchasima province. KKU Res J. 2011; 16(7): 845-854. Thai.
17. Junsawang A, Bouphan P. The participation of village health volunteers in the prevention and correction of the narcotics problems in a community, Udon Thani province. KKU Res J(GS). 2010; 10(3): 89-102. Thai.

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็นรายด้าน

การมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE	Mean	S.D.	การแปลผล
1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุ	3.41	0.88	มาก
2. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	3.25	0.96	ปานกลาง
3. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	3.90	0.73	มาก
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.56	0.92	มาก
5. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	3.48	0.82	ปานกลาง
6. การมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ	3.71	0.83	มาก
ภาพรวมของการมีส่วนร่วม	3.55	0.74	มาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผล แรงจูงใจของคณะกรรมการดำเนินงาน
โครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น

แรงจูงใจ	Mean	S.D.	การแปลผล
ปัจจัยจูงใจ			
1. ด้านความสำเร็จในการทำงาน	4.21	0.60	มาก
2. ด้านการยอมรับนับถือ	3.80	0.72	มาก
3. ด้านลักษณะของงาน	4.21	0.57	มาก
4. ด้านความรับผิดชอบ	3.83	0.66	มาก
ภาพรวมของปัจจัยจูงใจ	4.01	0.53	มาก
ปัจจัยค้ำจุน			
1. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.90	0.59	มาก
2. ด้านนโยบายและการบริหาร	3.90	0.64	มาก
3. ด้านชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัว	3.80	0.78	มาก
ภาพรวมของปัจจัยค้ำจุน	3.87	0.55	มาก
ภาพรวมของแรงจูงใจ	3.94	0.50	มาก

ตารางที่ 3 จำนวนค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลเกี่ยวกับการสนับสนุนจากองค์การของ
คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัด ขอนแก่น จำแนกเป็นรายด้าน

การสนับสนุนจากองค์การ	Mean	S.D.	การแปลผล
1. ด้านบุคลากร	3.62	0.82	มาก
2. ด้านงบประมาณ	3.58	0.90	มาก
3. ด้านวัสดุอุปกรณ์	3.47	0.82	มาก
4. ด้านการใช้เทคโนโลยี	3.69	0.70	มาก
5. ด้านการใช้เวลาในการปฏิบัติงาน	3.63	0.79	มาก
ภาพรวมของการสนับสนุนจากองค์การ	3.60	0.71	มาก

ตารางที่ 4 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างแรงจูงใจ และการสนับสนุนจากองค์กร กับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น

แรงจูงใจและ การสนับสนุนจากองค์กร	การมีส่วนร่วม		
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน (r)	p-value	ระดับความ สัมพันธ์
ภาพรวมของแรงจูงใจ	0.653**	< 0.001	ปานกลาง
ปัจจัยจูงใจ	0.630**	< 0.001	ปานกลาง
ด้านความสำเร็จในการทำงาน	0.459**	< 0.001	ปานกลาง
ด้านการยอมรับนับถือ	0.586**	< 0.001	ปานกลาง
ด้านลักษณะของงาน	0.519**	< 0.001	ปานกลาง
ด้านความรับผิดชอบ	0.502**	< 0.001	ปานกลาง
ปัจจัยค้ำจุน	0.575**	< 0.001	ปานกลาง
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	0.562**	< 0.001	ปานกลาง
ด้านนโยบายและการบริหาร	0.564**	< 0.001	ปานกลาง
ด้านชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัว	0.338**	< 0.001	ปานกลาง
การสนับสนุนจากองค์กร	0.551**	< 0.001	ปานกลาง
ด้านบุคลากร	0.454**	< 0.001	ปานกลาง
ด้านงบประมาณ	0.397**	< 0.001	ปานกลาง
ด้านวัสดุอุปกรณ์	0.509**	< 0.001	ปานกลาง
ด้านการใช้เทคโนโลยี	0.596**	< 0.001	ปานกลาง
ด้านการใช้เวลาในการปฏิบัติงาน	0.479**	< 0.001	ปานกลาง

** ค่าระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.01

* ค่าระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 5 ค่าสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของการมีส่วนร่วมในการบริหารงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดขอนแก่น

ตัวแปร	B	Beta	t	P-value
1. การสนับสนุนจากองค์กร	0.367	0.347	5.514	< 0.001
ด้านการใช้เทคโนโลยี				
2. ปัจจัยจูงใจด้านการยอมรับนับถือ	0.234	0.227	3.212	0.002
3. ปัจจัยค้ำจุนด้านนโยบายและการบริหาร	0.236	0.203	2.996	0.003
4. ปัจจัยจูงใจด้านลักษณะของงาน	0.223	0.171	2.508	0.013

ค่าคงที่ = -.550; F = 47.556; P-value < 0.001; R = .737; R² = .543

**การตีพิมพ์บทความวิจัย
ในวารสารวิจัย มข. (ฉบับบัณฑิตศึกษา)**

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว รหัสนักศึกษา
นักศึกษา/ผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตร.....
สาขาวิชา คณะ.....มหาวิทยาลัย.....

กลุ่ม ☐ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ ☐ วิทยาศาสตร์กายภาพ ☐ วิทยาศาสตร์สุขภาพ ☐ มนุษยศาสตร์ฯ
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ รหัสไปรษณีย์.....
เบอร์โทรศัพท์ E-mail :

ประสงค์ตีพิมพ์บทความวิจัย ที่เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ในวารสารวิจัย มข. (ฉบับบัณฑิตศึกษา)

ชื่อเรื่องภาษาไทย

ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ

***** ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ เป็นผลงานของข้าพเจ้าที่เป็นชื่อแท้จริง โดยบทความนี้ไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อน และจะไม่นำไปเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่น ภายใน 60 วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้ส่งบทความนี้ *****

1.นักศึกษา (.....) วันที่/...../.....	2.เจ้าหน้าที่รับเรื่อง (.....) วันที่/...../.....
3. เรียน บรรณาธิการ เพื่อโปรดพิจารณา (นางพณภักดิ์ พระชัย) วันที่/...../.....	
4. เรียน (กองบรรณาธิการ) เพื่อโปรดพิจารณาบทความวิจัย และสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจอ่านและพิจารณาบทความดังกล่าว (บรรณาธิการ) วันที่/...../.....	
5. เสนอผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1 (กองบรรณาธิการ) วันที่/...../.....	6. เสนอผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2 (กองบรรณาธิการ) วันที่/...../.....

อีก

(สำหรับนักศึกษา)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้รับบทความวิจัย ของ นาย/นาง/นางสาว
เพื่อพิจารณาตีพิมพ์ใน วารสารวิจัย มข. (ฉบับบัณฑิตศึกษา) เรียบร้อยแล้ว และจะแจ้งผลการพิจารณาให้ทราบ ตามที่อยู่และเบอร์
โทรศัพท์ที่ให้ไว้ข้างต้น หากมีข้อสงสัยโปรดติดต่อ คุณพณภักดิ์ พระชัย โทร. 42421 หรือ 0-4320-2420 ต่อ 42421

.....
(.....)
วันที่/...../.....

KKU Research Journal (Graduate Studies) Submission Form

No.....

Mr./ Mrs./ Miss ID Code
 Program in.....
 Department Faculty..... University.....
Field ☐ Biological Sciences ☐ Physical Sciences ☐ Health Sciences ☐ Humanities & Social Sciences
 Contact Address Post.....
 Tel. E-mail :

**I hereby request to publish a research article which is a part of thesis in KKU
 Research Journal (Graduate Studies)**

Title (in Thai)

Title (in English)

***** I hereby declare that this research article is my original work. It was never published or being submitted to any other journal, nor will it submitted to any journal within 60 days after submission to this journal *****

1. Student (.....) Date/...../.....	2. Officer (.....) Date/...../.....
3. To Editor Hereby request for your consideration (Ms. Panipak Prachai) Date/...../.....	
4. To (Editorial Board) Please review the research article in attachment and propose any readers for consideration (Editor) Date/...../.....	
5. Reader 1 (Editorial Board) Date/...../.....	6. Reader 2 (Editorial Board) Date/...../.....

(For Student)

Graduate School University has received the research article of Mr./Mrs./Miss
 to publish in KKU Research Journal (Graduate Studies). We will inform the acceptance via address
 provided. Any questions arises, please contact Ms. Panipak Prachai Tel. 42421 or 0-4320-2420 ext. 42421

.....
 (.....)
 Date/...../.....

← Cut

วารสารวิจัย มข. (ฉบับบัณฑิตศึกษา)

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

จัดเตรียมบทความให้อยู่ในรูปของบทความวิจัย (Research Article) ซึ่งมีองค์ประกอบ คือ

การเตรียมต้นฉบับ

1. เรื่องที่จะส่งมาลงพิมพ์ต้องเป็นบทความวิจัยที่เป็นผลงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์ หรือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ที่ไหนมาก่อน เขียนเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ ในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ประยุกต์ และมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์
2. บทความต้องมีส่วนประกอบ ดังนี้
 - 2.1 ชื่อเรื่อง (Title) ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ชื่อผู้เขียนทุกคน (Authors) (ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลโดยไม่ต้องมีคำนำหน้าชื่อ ยกเว้นอาจารย์ที่ปรึกษาคุณวุฒิปริญญาเอก มี ดร./Dr. นำหน้าได้) ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ และ Email ของ Correspondent author
 - 2.3 บทคัดย่อ (Abstract) ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ความยาวรวมกันไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ
 - 2.4 คำสำคัญ (Key Words) ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ อย่างละไม่เกิน 3 คำ
 - 2.5 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้เขียน (Author Affiliation) และอาจารย์ที่ปรึกษา (ที่ร่วมเขียน) ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับผู้เขียนแต่ละคนไว้ในเชิงอรรถ (Footnote) โดยใช้สัญลักษณ์ * อ้างอิงตามลำดับในส่วนของเชิงอรรถ สำหรับนักศึกษาให้ระบุชื่อหลักสูตรและสาขาวิชาที่กำลังศึกษา/สำเร็จการศึกษา ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษา (ที่ร่วมเขียน) ให้ระบุตำแหน่งทางวิชาการ คุณวุฒิ (ถ้าต้องการระบุ) และสถานที่ทำงาน
 - 2.6 เนื้อเรื่องบทความประกอบด้วยหัวข้อตามลำดับ คือ
 - บทนำ (Introduction) (ครอบคลุมความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง)
 - วัสดุ และวิธีการวิจัย (Materials and methods)
 - ผลการวิจัย (Results)
 - สรุป และอภิปรายผล (Conclusion and Discussion)
 - กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี) (Acknowledgement) (If any)
 - เอกสารอ้างอิง (References)
3. บทความต้นฉบับความยาวไม่เกิน 12 หน้ากระดาษ ขนาด A4 พิมพ์หน้าเดียว เว้นระยะ 1 บรรทัด จัดพิมพ์แบบ 1 คอลัมน์ ใช้ชนิดตัวพิมพ์แบบ Angsana New ขนาด 14 พอยต์ และ Times New Roman ขนาด 10 พอยต์ สำหรับบทความที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ จัดพิมพ์ลงบนกระดาษจำนวน 2 ชุด พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูล
4. ตารางและภาพประกอบ (Tables and Illustrations) ให้แยกไว้ที่ตอนท้ายของบทความ (หลังเอกสารอ้างอิง) โดยตารางและภาพประกอบ ต้องมีความคมชัด จัดเรียงตามลำดับหรือหมายเลขที่อ้างถึงในบทความ โดยวิธีเขียนควรระบุชื่อตารางไว้เหนือตารางแต่ละตาราง และระบุชื่อหรือคำอธิบายภาพแต่ละภาพไว้ใต้ภาพนั้น ๆ

การอ้างอิงเอกสาร (References)

เอกสารอ้างอิง ให้ใช้ระบบ Vancouver Style และต้องเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ในกรณีที่เขียนเป็นภาษาไทย ให้แปลเป็นภาษาอังกฤษและต่อท้ายด้วย Thai (ดูตัวอย่างใน web site ของวารสาร <http://journal.gs.kku.ac.th/>)

- จำนวนการอ้างอิงในเนื้อเรื่องบทความต้องเท่ากับในส่วนของเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ
- ให้ใส่ชื่อผู้เขียนทุกคนถ้ามากกว่า 6 คน ให้ใส่ชื่อ 6 คนแรกตามด้วย และคณะ หรือ *et al.*

1. การอ้างอิงในเนื้อเรื่อง ใส่หมายเลขเรียงตามลำดับเลขที่มีการอ้างอิงในบทความ และหมายเลขที่อ้างอิงในบทความนั้น จะต้องตรงกับหมายเลขที่มีการกำกับไว้ในส่วนเอกสารอ้างอิงด้วย โดยเรียงลำดับจากหมายเลข 1 ไปจนถึงเลขที่สุดท้าย ให้เขียนหมายเลขอยู่ในวงเล็บ [] ต่อท้ายข้อความที่นำมาอ้างอิงในบทความ ดังตัวอย่าง

...การสื่อสาร และการให้บริการ สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยณรงค์ [1] ...
...พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น [2]...

2. การอ้างอิงท้ายเรื่อง

อ้างอิงหนังสือ

1. Murray PR, Rosenthal KS, Kobayashi GS, Pfaffler MA. Medical microbiology. 4th ed. St. Louis: Mosby; 2002.

อ้างอิงบทความในวารสาร

2. Patta T, Nuchanat M. The relationship between emotional quotients and sexual behavior among adolescent in Bangkok. Thai Mental Health J. 2007; 15(1): 22. Thai.

การส่งต้นฉบับ

สำหรับผู้สนใจสามารถส่งบทความต้นฉบับด้วยตนเองที่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ชั้น 3 อาคารพิมล กลกิจ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40002 ณ จุด One Stop Service หรือทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ และทาง Email: ppanip@kku.ac.th

พิมพ์ที่ หอ. มลฑนการพิมพ์ โทร. (๐43) 221938, 220128
64 - 66 ถนนรัตนวิถี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 44/2556

E-mail : kk_p902@hotmail.com

E-mail : khonkaenprint@yahoo.com